

Εκδηλώσεις του ΤΕΙ-Α

2^ο Πανελλήνιο συμπόσιο «Εκπαίδευση, αγορά εργασίας και συστήματα υγείας»

Στις 16 και 17 Οκτωβρίου διεξήχθη το 2^ο Πανελλήνιο Συμπόσιο Διδασκόντων στα Οικονομικά και στη Διοίκηση των Συστημάτων και Υπηρεσιών Υγείας στην Ανώτατη Εκπαίδευση, με θέμα «Εκπαίδευση, Αγορά Εργασίας και Συστήματα Υγείας», το οποίο συνδιοργάνωσαν τα τμήματα **Διοίκησης Μονάδων Υγείας και Πρόνοιας των ΤΕΙ Αθήνας και Καλαμάτας** με πρόεδρο της Οργανωτικής Επιτροπής τον καθηγητή **Σωτήρη Σούλη** και στο οποίο συμμετείχαν 100 ομιλητές, σημαντικές προσωπικότητες από τον ακαδημαϊκό χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης και των Ερευνητικών Κέντρων της χώρας, και 400 σύνεδροι.

Το συμπόσιο διοργανώθηκε υπό την αιγίδα του Υπουργείου Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Χαιρετισμό απέστειλε η υπουργός κ. **Μ. Ξενογιαννακοπούλου** ενώ, ο βουλευτής επικρατείας **Η. Μόσιαλος**, καθηγητής του London School of Economics, ανέπτυξε τους βασικούς στόχους του συμποσίου στην κεντρική-εναρκτήρια ομιλία. Στο Συμπόσιο παρευρέθηκαν οι αντιπρόεδροι του ΤΕΙ Αθήνας κ.κ. **Μ. Μπρατάκος**, **Ι. Χάλαρης** και **Α. Καμμάς**, ο οποίος κήρυξε και την έναρξη των εργασιών του συμποσίου.

Εκτός των συνδιοργανωτών, συμμετείχαν επίσης εννέα Ελληνικά Πανεπιστήμια, το ΤΕΙ Λάρισας,

το Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου, η Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης, η Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, το Εθνικό Κέντρο Ερευνών και η London School of Economics.

Το 2^ο Πανελλήνιο Συμπόσιο εστίασε τον επιστημονικό-ιδεολογικό του στόχο στον τρόπο, με τον οποίο το Εκπαιδευτικό Σύστημα στην Ανώτατη Εκπαίδευση θα συμβάλει στην αλλαγή στάσεων και συμπεριφορών των πτυχιούχων στα επαγγέλματα υγείας λαμβάνοντας υπόψη τις προκλήσεις του μέλλοντος. Ένα απόσπασμα από την εναρκτήρια ομιλία του καθηγητή Σωτήρη Σούλη καταδεικνύει με ενάργεια την προσπάθεια της ακαδημαϊκής κοινότητας να πορευθεί προς την ίδια κατεύθυνση.

«Είναι γνωστό ότι ο κύριος αιτιολογικός παράγων διαμόρφωσης και ανάπτυξης των ανθρωπίνων πόρων αποτελεί το εκπαιδευτικό σύστημα αρχικής εκπαίδευσης και δια βίου μάθησης, είναι το σύστημα που καλείται να ανταποκριθεί στις νέες προκλήσεις του μέλλοντος, στη νέα γνώση, στα νέα δεδομένα από την ανάπτυξη της τεχνολογίας, της βιολογίας, των νέων μορφών εργασίας, αλλά κυρίως, το σύστημα εκείνο που ευθύνεται για τις παγιωμένες αντιλήψεις και συμπεριφορές των απασχολουμένων στις Υπηρεσίες Υγείας.

Εμείς οι ακαδημαϊκοί δάσκαλοι οφείλουμε να

16 & 17
Οκτωβρίου 2009
Ξενοδοχείο Αμαλία
Ναύπλιο

2^ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ

**Εκπαίδευση
Αγορά Εργασίας
& Συστήματα Υγείας**

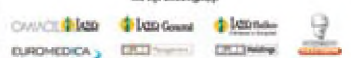
Συνδιοργάνωση:
ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ & ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Τμήματα Διοίκησης Μονάδων Υγείας & Πρόνοιας

Υπό την αιγίδα του Υπουργείου Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Με την υποστήριξη:

Η Ελλάδα
είναι η πρόκληση

αντιληφθούμε ότι, όσο η έρευνα προχωρά σε ακόμη βαθύτερα μελετητικά πεδία και σπάει τους κώδικες λειτουργίας των κυττάρων, όσο διαπιστώνει με μεγαλύτερη σαφήνεια τον ρόλο των ριβοσωμάτων στην ανάπτυξη των πρωτεϊνών, δηλαδή των δομικών και λειτουργικών συστατικών των κυττάρων, όσο προχωρά η βιογενετική, όσο αναπτύσσεται η μικροηλεκτρονική, η νανοτεχνολογία, όσο αναπτύσσονται οι διαγνωστικές παρεμβατικές και θεραπευτικές μέθοδοι, αλλά, και όσο προχωρά

η ανάπτυξη σύγχρονων ενεργειακών τεχνικών, σύγχρονων φυτοϋγειονομικών και κτηνιατρικών μεθόδων παραγωγής, όσο προχωρά η αιφόρος ανάπτυξη, δηλαδή η μεγιστοποίηση του παραγόμενου πλούτου με σεβασμό στην κοινωνική ευημερία και στο περιβάλλον, τόσο η μορφή και η λειτουργία των Συστημάτων Υγείας θα αλλάζει ριζικά και θα απαιτείται νέα γνώση, νέες δεξιότητες, νέες ικανότητες των ανθρώπινων πόρων, και οι αλλαγές αυτές θα διαμορφώνουν τις νέες εκπαιδευτικές ανάγκες, τα νέα γνωστικά

πεδία, ενώ οι μορφές διδασκαλίας αλλά και οι μέθοδοι πρόσληψης γνώσεων δεν θα είναι πια οι ίδιες.

Θα πρέπει όμως παράλληλα, να αντιληφθούμε, την αναγκαιότητα πλήρους ανατροπής συμπεριφορών και αντιλήψεων των επαγγελματιών υγείας. Τούτο δεν μπορεί να επιτευχθεί, εάν δεν αναστραφεί η αντίληψη τους για την εργασία. Κύριο εκπαιδευτικό μας καθήκον είναι, η μύηση των φοιτητών μας σε νέα αξιακά κοινωνικό-πολιτισμικά συστήματα πριν την είσοδό τους στην αγορά εργασίας και στον επαγγελματικό χώρο».

Αξίζει να σημειωθεί ότι στο 1^ο Πανελλήνιο Συμπόσιο τονίστηκε η αναγκαιότητα να εδραιωθεί μια κοινωνία των ιδεών και να μην αρκεστεί η

ακαδημαϊκή κοινότητα μόνο στη προσπάθεια δημιουργίας μιας κοινωνίας της γνώσης. Στο 2^ο Πανελλήνιο Συμπόσιο το συνθηματολογικό του στίγμα αποτέλεσε η επαναφορά της υγιούς άποψης για την εργασία που έχει οριοθετηθεί από το Θωμά Ακινάτη μέχρι το Σαρτρ στην ιστορική φράση «Faire et en Faisant se Faire» δηλαδή «να κάνεις και με το να κάνεις να γίνεσαι, να ολοκληρώνεσαι».

Η επιτυχία της εκδήλωσης σφραγίστηκε με τον προγραμματισμό του 3^{ου} Πανελλήνιου Συμποσίου στους Δελφούς την άνοιξη του 2011 με τη συμμετοχή και συνδιοργάνωση του ΤΕΙ Αθήνας, του ΤΕΙ Καλαμάτας, της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κρήτης και του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών.

2^ο Πανελλήνιο Συμπόσιο

Εκπαίδευση, αγορά εργασίας και συστήματα υγείας

Φωτογραφικό υλικό από το Συνέδριο

Ημερίδα με θέμα «Σύγχρονες απόψεις
στην Αντιμετώπιση
των Χρόνιων Ελκών»

Σύγχρονες απόψεις στην Αντιμετώπιση των Χρόνιων Ελκών

Την Τρίτη 8-12-2009 το τμήμα Νοσηλευτικής Β' (Α' τομέας μαθημάτων), της Σχολής Επαγγελματιών Υγείας και Πρόνοιας, διοργάνωσε ημερίδα στο αμφιθέατρο τελετών του ΤΕΙ Αθήνας με θέμα: «Σύγχρονες απόψεις στην Αντιμετώπιση των Χρόνιων Ελκών» με τη συμμετοχή της Ελληνικής Εταιρείας Επούλωσης Τραυμάτων και Ελκών.

Την ημερίδα χαιρέτησαν ο Αντιπρόεδρος του ΤΕΙ κ. **Α. Καμμάς**, η Διευθύντρια της Σχολής Επαγγελματιών Υγείας και Πρόνοιας κ. **Ε. Πρωτόπαππα**, η Πρόεδρος της Εταιρείας Επούλωσης Τραυμάτων και Ελκών κ. **Ο. Καστανά**, ο γενικός Γραμματέας του ΕΣΝΕ κ. **Ε. Δούσης** και η Προϊσταμένη του τμήματος Νοσηλευτικής Β' κ. **Ζ. Βαρδάκη**.

Σκοπός της ημερίδας ήταν η ενημέρωση των παρισταμένων, σχετικά με τα νεώτερα δεδομένα στην αντιμετώπιση των χρόνιων ελκών και των κατακλίσεων καθώς και τα οφέλη από τη χρήση της τεχνολογίας στην επούλωση των χρόνιων ελκών.

Την ημερίδα παρακολούθησαν πολλοί καθηγητές του Τμήματος που είχε και την ευθύνη της οργάνωσης καθώς και καθηγητές από άλλα Τμήματα. Παρευρέθησαν επίσης, Νοσηλευτές και Ιατροί από νοσοκομεία της Αθήνας και αρκετά μέλη της Εταιρείας Επούλωσης Τραυμάτων και Ελκών. Η παρουσία και το ενδιαφέρον των φοιτητών, οι οποίοι παρακολούθησαν την ημερίδα ήταν μεγάλο.

Η άκρως ενδιαφέρουσα θεματολογία καθώς και η βαθιά γνώση των ομιλητών, οι οποίοι προέρχονταν τόσο από το Ίδρυμά μας όσο και από την Ελληνική Εταιρεία Επούλωσης Τραυμάτων και Ελκών συνέβαλαν στη μεγάλη επιτυχία της εκδήλωσης μέσα από την ανταλλαγή πληροφοριών, που έχουν ως στόχο την αποτελεσματικότερη και ποιοτικότερη φροντίδα ασθενών με χρόνια έλκη και κατακλίσεις. ☑

Αναδρομική έκθεση
«Απ' τα σκεποχώρα
βιολογικής καλλιέργειας»
των έργων του Κ. Ρόκου

Με πολύ μεγάλη προσέλευση κοινού πραγματοποιείται αναδρομική έκθεση «Απ' τα σκεποχώρα βιολογικής καλλιέργειας» των έργων του κ. Κυριάκου Ρόκου, Καθηγητή του Τμήματος ΣΑΕΤ του ΤΕΙ Α και γλύπτη, στον «Πολυχώρο Απόλλων» στον Πειραιά.

Για τον Κυριάκο Ρόκο...

Αποστολή της Τέχνης υπήρξε ανέκαθεν η μίμηση ή η αναπαράσταση της Αλήθειας, με στόχο την μεταφορά του Ανθρώπου στα υπαρξιακά πεδία αναφοράς του. Θα λέγαμε καλύτερα της κάθε φορά Αλήθειας, στην πλανώμενη και περιπλανώμενη - όπως θάλεγε ο Αξελός - Σκέψη, που συνιστά τη συμμετοχή του Ανθρώπου στο μεγάλο Κοσμικό Παιχνίδι, δηλαδή στην Ιστορία. Αυτή η συμπόρευση Σκέψης και Τέχνης, καλύτερα αυτή η συμπληρωματική πορεία Σκέψης και Τέχνης, εξέφραζε τους συλλογικούς στόχους των κοινωνιών, όταν υπήρχαν τέτοιοι, δηλαδή από εμφανίσεως του Ανθρώπου στη γη μέχρι τουλάχιστον τον 16^ο -17^ο αιώνα, σε μεγάλο βαθμό μέχρι και τον 19^ο αιώνα. Η Τέχνη αντιπροσώπευε και αναδείκνυε το «κοινό και το κύριο των λαών» - για να δανειστώ έκφραση του Σολωμού - υπήρξε ένα από τα κύρια μέσα πρόσβασης του Ανθρώπου στην κάθε φορά θεωρούμενη ως Κοσμική και Ιστορική Πραγματικότητα ή Αλήθεια, του έδινε υπαρξιακή ταυτότητα και σιγουριά. Από τον 20^ο αιώνα όμως και εξής, τα πράγματα άλλαξαν: οι δυτικές τουλάχιστον κοινωνίες, φαίνεται να εισήλθαν σε μία άνευ προηγουμένου σύγχυση ιδεών, καθόσον η παλαιά «κοινή και κύρια» Σκέψη αυτονομήθηκε αυτάρεσκα σε «επιστήμη» αυτόνομη και αυτάρκη, αποκοπτόμενη από του πόθους, τους πόνους και τα όνειρα των λαών. Συνακολούθως αυτονομήθηκε και η Τέχνη - παρά κάποιες ίσως όχι και τόσο ανιδιοτελείς προσπάθειες οργανωμένων ομάδων του α΄ μισού του 20^{ου} αιώνα - περιπίπτοντας τελικώς και αυτή σε σύγχυση σκοπού και λόγου υπάρξεως.

Μέσα σε αυτήν την σύγχυση μερικοί - αναποφεύκτως μεμονωμένοι έως και «περιθωριακοί» - καλλιτέχνες, πάσχισαν να μείνουν πιστοί στην αρχέγονη αποστολή της Τέχνης, είτε ακολουθώντας πιστώς και ανιδιοτελώς την αποκομμένη από τους λαούς «επίσημη» Σκέψη, είτε αφουγκραζόμενοι μίαν άλλη εικόνα υπάρξεως, κοντύτερα στους λαούς, δηλαδή κοντύτερα σε υπαρξιακές αναφορές

τους, που διεσώθησαν σε ένα λανθάνον υπερτοπικό και υπερχρονικό συλλογικό ασυνείδητο, που σιωπηρώς και ανεπαισθήτως δημιουργεί τη δική του συνέχεια. Η νεοελληνική Τέχνη, είχε και έχει το προνόμιο τέτοιων πολιτισμικών προτάσεων, ίσως «...γιατί εκεί με οδηγούσε δίχως να το αντιληφθώ, η καταγωγή μου και η Τέχνη που εξασκώ...» - για να θυμηθούμε στίχους του Σαββόπουλου. Μία τέτοια οικουμενικής αξίας παρέμβαση είναι η Τέχνη του Κυριάκου Ρόκου, τόσο η Ζωγραφική του, όσο και η Γλυπτική.

Θα προσπαθήσω να αναφερθώ τα κύρια ζητήματα που θέτει ο Ρόκος:

Πρώτα απ' όλα εγκαθιδρύει μία ερωτική σχέση με την ύλη - και αυτό είναι κατ' εξοχήν ελληνική εισήγηση, που έλκει την καταγωγή της από την «καθ' υμάς Ανατολή», όπως άλλωστε και οι ρήσεις-προτάσεις του «η Τέχνη δεν είναι γνώση, είναι στάση ζωής» και «...ποτέ δεν ξέρεις αν εσύ σκαλίζεις την πέτρα ή εκείνη σκαλίζει τη ψυχή σου, όπως και να χει το αποτέλεσμα είναι το ίδιο» (σε μία εξαιρετικής διδακτικής αξίας συνέντευξή του στο τεύχος Νο 04 του περιοδικού ΠΕΡΙΣΤΥΛΟΝ). Στη συνέχεια, εισαγάγει ανθρώπινες μορφές σε παλλόμενα συμπλέγματα με ιστορικές μνήμες, που επικαλούνται ένα άλλο πεδίο αναφοράς τους - «υπερ-πραγματικό» αν θέλετε, αν το «πραγματικό», στη Δυτική του εκδοχή, περιορίζεται μόνο στο ορατό. Ακόμα, με εξαιρετική ευχέρεια και χωρίς αυτό να αποβαίνει εις βάρος της αναζήτησης της μπερξονικής «ζωτικής ορμής» (elan vital), χρησιμοποιεί τις κατά Gestalt «καλές μορφές», δηλαδή τέλεια σχήματα και όγκους, που αναπέμπουν σε πρότυπες υπαρξιακές μορφές ή ιδέες: τις χρησιμοποιεί όχι αφηρημένα και απρόσωπα (όπως κάνουν πολλοί που καταφεύγουν σε αυτές για επίκληση κοσμικών προτύπων), αλλά ενταγμένες στην αναζήτηση της επέκτασης της εμβέλειας της ανθρώπινης παρουσίας.

Ο Ρόκος, ως ο κατ' εξοχήν ίσως συνεχιστής της πρότασης του Χαλεπά, αναγάγει την Τέχνη σε πράξη Θείας Μανίας, κατά την πλατωνική έννοια του όρου - και αυτό είναι υπενθύμιση και μάθημα. Ο Χαλεπάς εισήγαγε αυτή τη Θεία Μανία στη θεώρηση της ανθρώπινης μορφής. Ο Ρόκος πήγε ακόμα μακρύτερα: έτσι βλέπει την ανθρώπινη παρουσία στη Φύση, στο Χώρο και στον Χρόνο, με όλες τις νοητικές φορτίσεις τους, καθόσον τα έργα του στοχεύουν στη με συμβολικές ιστορικές αναφορές αφύπνιση του βαθύτερου είναι μας. Αυτές δε οι αναφορές του δεν αφορούν μόνο εμάς, είναι αναφορές σε μορφές και σύμβολα με οικουμενική αξία: είναι διείσδυση στην Ιστορία, είναι διείσδυση στη Φύση, είναι διείσδυση με στόχο την αναζήτηση υπαρξιακών πεδίων αναφοράς του Ανθρώπου.

Ο Κυριάκος Ρόκος έχει ήδη ενταχθεί στη σειρά εκείνων των μεγάλων Ελλήνων δημιουργών με οικουμενική και ιστορική συνεισφορά. Αφήνω τελευταία και την εξής παρατήρηση: με έναν εκπληκτικό τρόπο το έργο του και ο τρόπος που το παρουσιάζει, μας θυμίζει τα κατά Panofsky τρία επίπεδα ανάγνωσης των έργων Τέχνης. Στη περίπτωση του Ρόκου και τα τρία αυτά επίπεδα είναι συν-κινητικά της «μυθολογίας του βλέματος» (όπως θα έλεγε ο Σ. Ράμφος) - και αυτό είναι εξαιρετικής σημασίας διδακτικό παράδειγμα Τέχνης. ☑

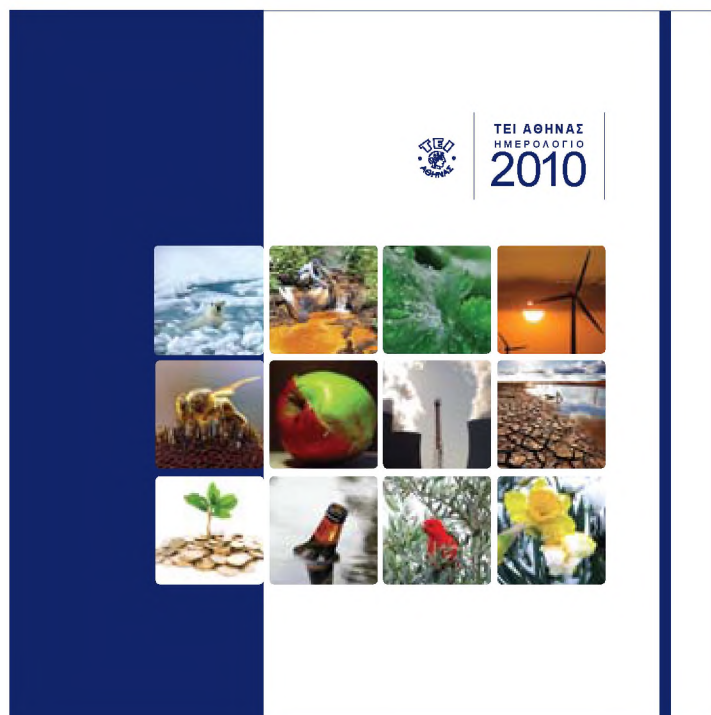
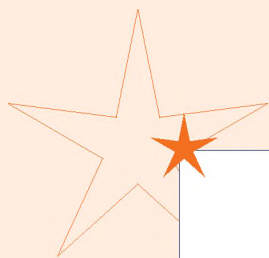
Νικήτας Χιωτίνης, Διευθυντής της ΣΓΤΚΣ

*Οι φοιτητές
μας τα ψάλανε...
τα κάλαντα!*

Στις 16 Δεκεμβρίου η χορωδία του ΤΕΙ Αθήνας, υπό την καθοδήγηση της μουσικού κ. **Μαστροσάββα**, ευχήθηκε στον Πρόεδρο και τους Αντιπροέδρους του Ιδρύματος και **τραγούδησε παραδοσιακά κάλαντα** από διάφορες περιοχές της χώρας μας. Η ατμόσφαιρα ήταν ιδιαίτερα συγκινητική και σηματοδότησε με τον πλέον ευχάριστο τρόπο την έναρξη των επερχόμενων εορτών.

Η αυξανόμενη ανησυχία και οι προβληματισμοί μας για το μέλλον του πλανήτη αποτυπώθηκαν με τα πιο ζωντανά χρώματα στο ημερολόγιο του 2010. Πρόκειται για μια ιδιαίτερα προσεγμένη έκδοση που διανεμήθηκε με την ελπίδα να γίνει ένας πολύτιμος σύντροφος στη νέα χρονιά που όλοι περιμένουμε να είναι λιγότερο γκρίζα και περισσότερο φωτεινή, χαρούμενη, ελπιδοφόρα.

Καλή Χρονιά!

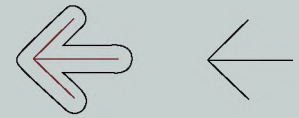

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174,
Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

Αγ. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ISSN 1791-7247

www.teiath.gr